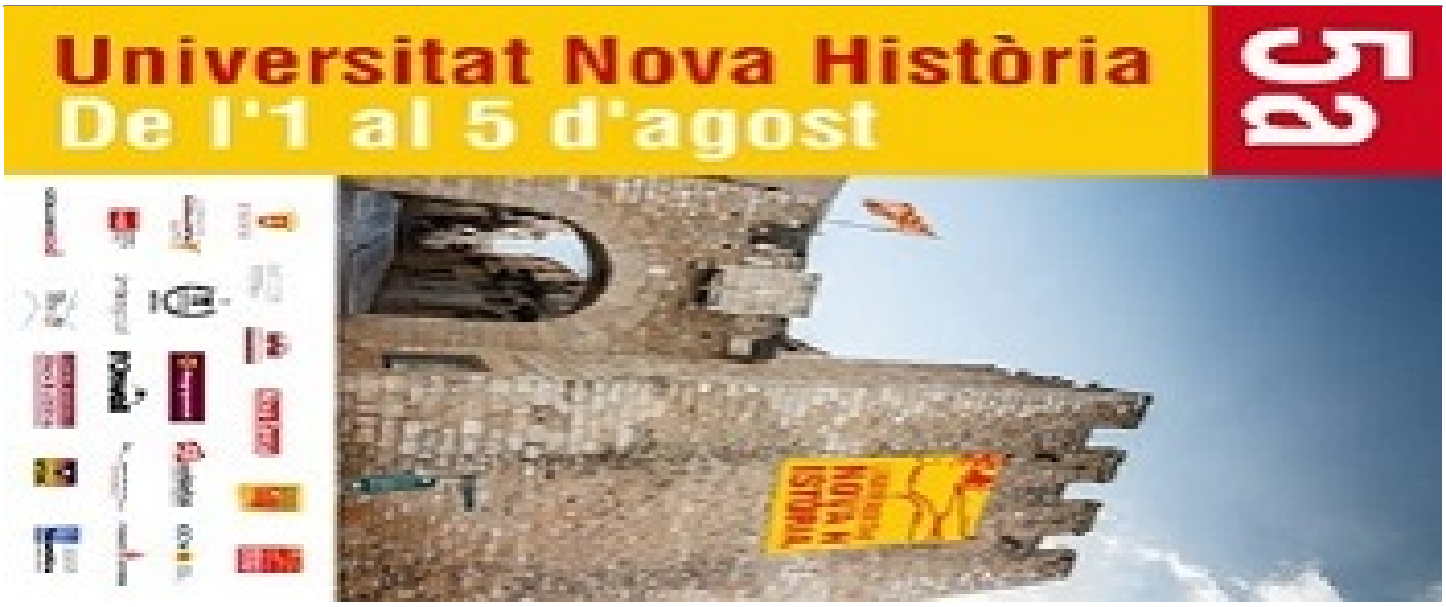

Dimecres va engegar la 5a Universitat Nova Història

Autor: Francesc Magrinyà
Data de publicació: 03-08-2018

Petita crònica que En Francesc Magrinyà ha redactat sobre alguns dels actes del primer dia de la 5a Universitat Nova Història per al setmanari "Nova Conca".

Abans d'ahir dimecres es va encetar la 5a Universitat Nova Història. Com cada any, Montblanc ?i el seu Ajuntament?, el mes d'agost i l'Institut Nova Història han quedat entesos i s'han citat puntualment a les 12 del migdia del dia 1 al claustre de Sant Francesc de la vila per presentar i començar a explicar als universitaris l'estat de les investigacions que Nova Història té més avançades sobre la falsificació i restauració de la història i cultura de la Nació Catalana. El primer dia de la retrobada d'aquests tres amics ha estat suau. Però tanmateix ha començat a fruitar de bell antuvi en idees interessants i suggeridores. Van presentar la Universitat en Jordi Albalat ?en nom del batlle de Montblanc?; En Francesc Benet, president del Consell Comarcal de la Conca de Barberà; En Pere Garriga, batlle d'Arbúcies. i finalmentl l'Albert Codinas, president de l'Institut Nova Història, En Jordi Albalat va afirmar que l'Institut Nova Història és a l'ull de l'huracà del debat historiogràfic actual a Catalunya, tot i que els savis i historiadors fan veure que en passen. Amb tot i això, ens va oferir la vila perquè, durant aquests cinc dies, la disfrutem. En Francesc Benet va fer una apassionada defensa de les qualitats de la Conca de Barberà: la Conca és terra de pas, de cruïlla. És terra de muntanya i de secà, de vinya i, de petits rius. I és zona d'art rupestre, de construccions medievals, ermites, monestirs i castells del Temple. Aquí el rei Ferran I el 1414 va celebrar-hi corts i aquí va néixer en Francesc Castellví, el gran historiador de la Guerra de Successió. D'aquí és oriünd l'Antoni Palau i Dolcet, el gran bibliògraf del qual enguany es compleix el 150 aniversari del seu naixement i que va contribuir a reimpulsar els estudis sobre En Colom.

Conferència de la Neus Rossell, psicòloga clínica: «La història: unes creences
que generen bloqueig, enuig i ràbia»

Al seu torn, En Pere Garriga, en tant que personalitat política, pensa que els polítics han d'ajudar Nova Història en la seva tasca. Reivindicà el sentiment d'orgull per la nostra terra i per la nostra història. A continuació, ens va explicar el

cas de les batalles d'Arbúcies durant la Guerra de Successió. Oficialment, no va existir en els textos espanyols. Però sí que va anar passant de generació en generació entre el poble. Finalment hom en va provar l'existència mitjançant investigacions a arxius de Viena i de París. Un cas flagrant de censura i de pervivència d'un fet en la història oral. Com en el cas Colom. L'Albert Codinas va tancar la presentació fent una aferrissada defensa de la tasca de Nova Història. El que fa Nova Història és, en darrera instància, la recerca de la realitat dels fets. I quan l'INH la troba o s'hi acosta, aquesta realitat és innegociable. No es pot edulcorar, tal com se li ha "suggerit". Nova Història no està disposada a fer-ho. La Neus Rossell, psicòloga clínica, va pronunciar la conferència inaugural. Ens va oferir una petita lliçó sobre el bloqueig, l'enuig i la ràbia que pot desvetllar la història. El problema rau, en el fons, en el fet d'entendre la història com un sistema de creences inamovibles. Massa sovint s'ensenya la història talment com es feia amb la història sagrada: com un conjunt de coneixements intocables. Un fet es va esdevenir així i prou. Punt i final. I conforme va avançant la vida interioritzem el fet històric en qüestió com una creença. Aleshores, quan algú qüestiona d'una manera enraonada i convincent aquests coneixements fets creences es reacciona emotivament. Molta gent les viu com a perill i se li desperta la por, ens fa sentir vulnerables. I què fem davant el perill, la por i el sentiment de vulnerabilitat? Doncs el que fan tots els animals: o bé fugim de l'objecte de perill, o bé ens hi abraonem per destruir-lo o bé ens fem el mort. En altres mots i en el cas que ens ocupa, desviem el tema que ens neguiteja, no en parlem o bé ens enutgem i culpem el missatger d'haver violat un pas molt important i entenem aquest missatger com algú que vulnera unes regles, de manera que li etzibem tot un seguit de judicis negatius: els prejudicis. El problema esdevé més greu quan actuen així persones que han d'estar habituades a conviure amb el pensament crític. És a dir, els intel·lectuals i els professors universitaris. Cal dir, d'altra banda, que molt sovint aquestes persones es comporten així per no perdre el favor dels poderosos. Francament, aquests experts fan un flac favor a la societat i no són cap exemple a seguir. La Neus Rossell va acabar la seva intervenció afirmant que cal avesar els nens des de casa i des de l'escola a fer-se preguntes, a dubtar, a aprendre per ells mateixos, a descobrir i fomentar el plaer d'aprendre i de saber-ne més durant tota la vida.

L'Albert Fortuny impartint la conferència «Com estudiar científicament
la falsificació de la Història»

Bé, com el lector pot adonar-se, només he donat a conèixer els actes que van succeir al matí de dimecres 1 d'agost. M'hi he estès perquè els considero prou importants i suggerents. En aquesta crònica hauria de parlar dels actes que van tenir lloc a la tarda (com la conferència de l'¡Albert Fortuny «Com estudiar científicament la falsificació de la Història»). Però no tinc prou espai. Ho he d'ajornar.. Espero que el que he escrit fins ara haurà despertat el cuquet de la curiositat dels habitants de la Conca i els forasters en allò que es cou cada any per aquestes dates a Sant Francesc de Montblanc.

Francesc Magrinyà
Institut Nova Història